

QUÈ PASSA?

REVISTA INFORMATIVA DEL CEIP VERGE DELS DESEMPARATS. OLIVA. LA SAFOR.
NÚMERO 21. CURS 2025-2026

LA CAPSA DEL TEMPS

ÍNDEX

Pàg 4.	L'ESTIU A OLIVA
Pàg 6.	ELS TERRATRÈMOLS DE LA COMUNITAT VALENCIANA
Pàg 8.	SETMANA SANTA A TOTA ESPANYA
Pàg 9	OLIVA, POBLE O CIUTAT?
Pàg 10.	LA NIT DE SANT JOAN
Pàg 11.	LES FALLES
Pàg 12.	FESTA DE SANT ANTONI
Pàg 14.	DOTZENA I MITJA DE LLEGENDES DEL PINET
Pàg 16.	ENTRE VIDA I FICCIÓ
Pàg 19.	LLOCS D'OLIVA ON HAS D'ANAR PER PROVAR MENJAR ESPECIAL.
Pàg 20.	ANNA GISBERT (IL·LUSTRADORA INFANTIL I JUVENIL)
Pàg 21.	ENTREVISTA ANNA GISBERT
Pàg 23.	LES ESGLÉSIES I ERMITES D'OLIVA
Pàg 24.	LA GASTRONOMIA D'OLIVA
Pàg 26.	IRENE GARÍ, CONSTÀNCIA, TALENT I PROJECCIÓ
Pàg 28.	JAVIER LLOPIS PAYÁ, EIXEMPLE DE SUPERACIÓ
Pàg 29.	ALUMNAT DE 6É (AUTORS ARTICLES)/EQUIP DOCENT
Pàg 30.	FOTOGRAFIES ALUMNAT CEIP DESEMPARATS 2025-2026

EDITORIAL

Si ens aturem un segon a observar l'evolució de la vida, de vegades tenim la sensació que el temps se'ns escapa entre els dits, com la sorra dins d'una caixa de rellotge. No obstant això, aquesta revista no pretén ser només un registre cronològic, sinó una "capsa del temps" destinada a guardar allò que realment perdura: els moments viscuts, tant dins com fora de les aules.

El curs que deixem enrere ha estat, sens dubte, un període d'aprenentatge intens, no només acadèmic, sinó també humà. Hem viscut moments de complexitat, com les jornades de vaga del professorat, una situació que ens ha convidat a mirar més enllà dels llibres de text. Aquest episodi ens ha posat a prova a tots, plantejant-nos un repte col·lectiu sobre l'empatia i la comprensió mútua.

És just en aquestes situacions quan el valor de la comunitat es fa més evident. Volem posar en relleu l'enorme esforç realitzat per l'alumnat, que ha demostrat una capacitat d'adaptació i una maduresa admirables. L'escola no és només un edifici o un horari; és l'espai on teixim records, on aprenem a sostenir-nos i on comprenem que cada persona és una peça clau en aquest engranatge que anomenem educació

Els records que aquí us presentem no són només fotos o textos; són les petjades d'un temps viscut amb intensitat. Esperem que, en obrir aquesta "capsa", retrobeu no només el que hem fet, sinó també l'essència del que hem construït junts. Perquè, al final del camí, són aquests moments compartits, amb els seus encerts i els seus reptes, el que realment ens defineix com a comunitat.

Edició: CEIP Verge dels Desemparats. Oliva.

Textos: Alumnat de 6é, coordinats per la seua tutora Eva Collado.

Disseny i Maquetació: Equip docent del CEIP Verge dels Desemparats d'Oliva.

L'ESTIU A OLIVA

Andreu Vega Gavilà (6é primària)

A la platja d'Oliva la diversió està assegurada, als xiringuitos l'avorriment no es una opció! En aquestes pàgines anem a fer una recomanació i donar informació per si vols anar a l'estiu.

- **Temporada:** L'obertura oficial sol realitzar-se a mitjan juny i es mantenen operatius fins a finals d'estiu.
- **Horaris:** La majoria tanquen a les 00:00 h, però tres d'ells (Llampuga, Sunset i Oli-ba-ba) tenen llicència per obrir fins a les 03:00 h.

A la costa d'Oliva hi ha actualment 10 xiringuitos, distribuïts per platges d'Oliva.

- Platja Terranova-Burguera: Compta amb 2 xiringuitos (Xirikiko i Llampuga).
- Platja de Pau-Pi: Té 1 xiringuito (Rumbo 90).
- Platja d'Aigua Blanca: És la zona amb més densitat, amb 3 xiringuitos (Malamar, Kuk Vermell i L'Ambatà).
- Platja de Rabdells: Disposa d'1 xiringuito (Replanell).
- Platja de l'Aigua Morta: Compta amb 2 xiringuitos (Sunset i el Beach Club d'Oliva Nova).
- Platja de les Deveses: Té 1 xiringuito (l'emblemàtic Oli-ba-ba).

Jo he seleccionat 3 xiringuitos amb molta importància a la platja d'Oliva per que els pugueu conèixer millor, un de cada zona.

XIRINGUITO LLAMPUGA

Carrer Avet (zona de Terranova-Burguera) - Platja d'Oliva.

Xiringuito típic de platja, ideal per a prendre alguna beguda disfrutant de la música en directe (tenen un dels millors DJ s'anomena Pedro Maties) i gaudir amb els teus amics, mentre veus la mar.

La diversió està assegurada! I si et quedes amb fam les paelles són una meravella! Ambient familiar i inclusiu: L'establiment és conegut per la seua bona "vibra" i és pet-friendly, per la qual cosa pots anar-hi amb la teua mascota.

XIRINGUITO KUK VERMELL

Passeig Almirall Carros, 4 - Platja d'Oliva.

És un xiringuito per a gent més jove i també per a turistes. On podràs gaudir molt. La música, rises, balls estàn assegurats en aquest xiringuito també podràs anar a nadar i disfrutar de la seua gastronomia.

Són especialistes en arrossos i fideuades per encàrrec. També és un lloc ideal per a l'aperitiu amb tapes típiques i "cervesa fresqueta".

XIRINGUITO SUNSET BEACH CLUB

Murillo (Playa Oliva Nova) - Oliva (Valencia)

L'especialitat d'aquest xiringuito son els cocktails. Si vols un ambient més relaxat el Sunset beach club és una molt bona opció. Podràs escoltar la brisa del mar mentre estàs prenent un dels seus cocktails amb els teus amics i la música en directe.

Gastronomia i Cocteleria: Destaquen els seus arrossos i fideuades per encàrrec per a dinar a peu de platja. Són especialistes en cocteleria, especialment coneguts per les seues pinyes colades naturals preparades per barmans formats per David Ríos.

Conclusió: A la platja d'Oliva l'AVORRIMENT no és una OPCIO! Perquè hi ha una gran diversitat de gastronomia i oci. Vos convida a vindre a aquests locals tan premiums i exclusius!

Ací podem apreciar com de bonics són els xiringuitos, amb una posta de sol increïblement bonica. Espere que vos haja agradat la meua redacció sobre els xiringuitos.

ELS TERRATRÈMOLS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Eduard-Stefan Pavel (6é primària)

La Comunitat Valenciana està situada en una àrea d'activitat sísmica moderada a escala mundial, però de relativa importància a la península Ibèrica, incrementant-se el risc cap a les comarques més meridionals del nostre territori i concentrant-se a la comarca del Baix Segura, en la **província d'Alacant**, la major perillositat sísmica de la Comunitat Valenciana.

En ella es va produir el 1829 el terratrèmol de Torrevella de magnitud 6.5, un dels dos més importants registrats a la península Ibèrica en els darrers 500 anys. A Santa Pola el 20 de Març es registraren 3 terratrèmols: un de 104Kh a les 2:45 del matí, un altre de 43kh a les 2:58 i un altre de 47kh a les 8:50. Per sort, no va causar tants problemes

Els terratrèmols a València són generalment de baixa a moderada intensitat, freqüents però de magnitud reduïda. Tot i que el risc general es classifica com a baix, es registren sismes lleugers, especialment a l'interior, amb un 2% de probabilitat de moviments nocius en 50 anys. Un dels terratrèmols a la província de València més destacables és:

- **Montesa:** Va passar el 23 de març de 1748, amb rèpliques importants el 2 d'abril, afectant greument la localitat i els seus voltants. El castell de Montesa, tot destrossat per l'impacte de terratrèmol. Així va quedar:

La província de **Castelló** registra activitat sísmica freqüent, al voltant de 100 petits tremolors a l'any, especialment a l'interior. Les zones amb més activitat sísmica recent inclouen Serra Engarcerán, Benassal i Ares del Maestrat, caracteritzats per tremolors de baixa magnitud, generalment imperceptibles però actius.

- **Serra Engarcerán:** S'han registrat tremolors, com un de magnitud 3,1 al setembre de 2024.
- **Benassal i Ares del Maestrat:** Zona freqüent d'epicentres, reportant un sisme de magnitud 2,9 al febrer del 2026.
- **Zona del Maestrat/Interior:** Altres pobles propers a aquestes zones geològiques també poden sentir els moviments.

Tot i que són de baixa intensitat, la geologia de l'interior de Castelló presenta falles actives, cosa que provoca aquests tremolors habituals.

Al nostre poble, **Oliva**, no hi ha hagut molts terratrèmols. Es va registrar un lleuger terratrèmol de magnitud 3.3 amb epicentre a la zona, perceptible a municipis com Oliva, Miramar i Guardamar de la Safor. Va ser el 10 de agost de 2024; després el 13 d'Abril de 2026 va haure un terratrèmol de 2,6 grau. Alguna gent va notar però no era tan gran per a destrossar tot.

El 2024 la Xarxa Sísmica de la Comunitat Valenciana ha registrat al nostre territori uns 500 terratrèmols. La gran majoria no han estat sentits per la població perquè han tingut magnituds compreses entre 1 i 3.

SETMANA SANTA A TOTA ESPANYA

Gerard Guerola Ortola (6é primària)

La Setmana Santa, és una celebració cristiana anual que commemora la passió, mort i resurrecció de Jesucrist. S'estén des del divendres de dolors fins al diumenge de resurrecció, marcant el període més intens de l'any.

La Setmana Santa a Andalusia és una de les celebracions religioses i culturals més importants d'Espanya. La Setmana Santa a Andalusia, és una festa molt important on es fan processons amb imatges religioses pels carrers, especialment a ciutats com Sevilla. És una tradició amb molta devoció, música i ambient solemne.

Una de les confraries més destacades és la Hermandad de las Tres Caídas de Triana, molt coneguda pel seu pas de Jesús quan cau amb la creu. La seua banda és la Banda de Cornetas y Tambores Santísimo Cristo de las Tres Caídas, una de les més famoses i reconegudes dins de la música de Setmana Santa.

LA SETMANA SANTA D'OLIVA

La banda Nuestro Padre Jesús Cautivo d'Oliva, és una banda de cornetes i tambors molt vinculada a la Setmana Santa, que destaca pel seu compromís amb la tradició i la devoció. Participa en els principals actes processionals, aportant solemnitat i acompanyant els moments més significatius amb respecte i sentiment.

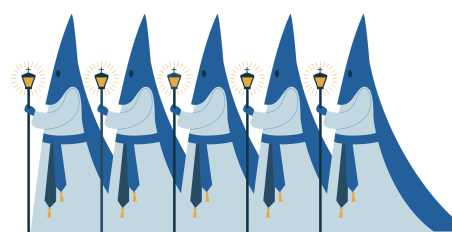
A més, és un punt de trobada per a persones que comparteixen l'estima per la cultura cofrade, treballant conjuntament per mantindre viva una de les tradicions més arrelades d'Oliva. Aquesta banda d'Oliva té 120 músics des de xiquets de dotze anys fins veterans, de la qual, jo forme part d'aquesta banda.

La Setmana Santa comprèn una sèrie de dies molt importants dins de la tradició cristiana. Aquests són els principals:

- **Diumenge de Rams:** recorda l'entrada de Jesús a Jerusalem.
- **Dilluns Sant**
- **Dimarts Sant**
- **Dimecres Sant**
- **Dijous Sant:** commemora l'Últim Sopar.
- **Divendres Sant:** recorda la passió i mort de Jesús.
- **Dissabte Sant:** dia de silenci i espera.
- **Diumenge de Pasqua (o de Resurrecció):** celebra la resurrecció de Jesús

Viure la setmana santa des de dins d'una banda o germanat, es molt emotiu, comparteixes moltes emocions i vivències aquests dies tan especials.

OLIVA, POBLE O CIUTAT?

Ibai Frasset Sanvictor (6é primària)

OLIVA ÉS UN POBLE MAGNÍFIC, TÉ HISTÒRIES I LLEGENDES IMPRESSIONANTS, MENJARS TÍPICS I MOLTA GASTRONOMIA, HUI VAIG A PARLAR-VOS SOBRE HISTÒRIES I CARRERS ANTICS

El nucli antic d'Oliva, dividit entre la Vil·la Cristiana i el Raval Morisc, és un dels més extensos i millor conservats de la província de València. Passejar per les seues carrers és recórrer segles d'història, des de l'època medieval fins al passat industrial del sucre.

La història d'Oliva, a la comarca de la Safor, és una crònica de superposició de cultures i un passat marcat per la noblesa i l'agricultura. Des dels primers assentaments del Paleolític fins a la seua transformació en destinació turística, la ciutat conserva un patrimoni que reflecteix cadascuna de les seues etapes.

Antiguitat i Època Musulmana

- Orígens: El territori ha estat habitat des de temps remots, amb jaciments que van des del Paleolític fins a l'època ibèrica i romana.
- Domini Islàmic: Formà part del regne musulmà de Dénia. Durant aquest període, es va configurar l'estructura de regadiu i el traçat de carrers que encara es pot veure al barri del Raval, amb els seus carrerons estrets i costeruts.

LA NIT DE SANT JOAN

Joan Martí Aibar (6é primària)

La nit de Sant Joan es celebra perquè és la nit més curta de l'any, que simbolitza l'arribada de la calor. La Nit de Sant Joan a Oliva (23-24 de juny) és una celebració màgica a la platja per donar la benvinguda a l'estiu. Accions com: Botar o saltar les fogueres de Sant Joan és un ritual ancestral per purificar-se, foragitar mals esperits i renovar energies.

La nit del vint-i-tres de juny, vespra de sant Joan, es celebra recordant antigues tradicions paganes, el començament de l'estiu. Grans, joves i menuts, tots baixen a la vora de la mar per sopar junts i fer fogueres en una nit màgica.

Abans de mitjanit desfilen els famosos correfocs, uns espectacles i jocs de pirotècnia que llancen els dimonis i altres éssers. La festa de Sant Joan, celebrada la nit del 23 al 24 de juny, és una de les tradicions més arrelades als Països Catalans, marcant l'inici de l'estiu i la nit més curta de l'any. També és coneguda com la "nit del foc", les revetlles" o la "nit de les bruixes.

LES FALLES

Vicent Fernández Malonda (6é primària)

Les falles són una festa que tot el món espera. Als jòvens normalment els encanta tirar coets i als més majors a alguns també els agrada tirar coets però a altres veure les cremades, encara que també hi ha jòvens que els encanta veure les cremades.

Però en una cosa estan tots d'acord, que les falles són una festa impressionant i divertida. Les falles varen començar aproximadament del 1700 al 1800. Les falles es celebren per eliminar les males sensacions de l'hivern i donar pas a les bones sensacions de la primavera.

LES FALLES A OLIVA

Les falles a Oliva són una de les festes més importants i que tot el món espera. En Oliva hi ha set falles: Pensat i fet que és la més antiga, l'Institut que és la més guanyadora i Sant Francesc quasi és la més guanyadora però sempre està a mitges amb l'Institut. En Casa Alonso hi ha molta gent sobretot amics i famílies, en aquesta falla hi ha un molt bon ambient.

La falla Conservatori és un poc humil i com diu està al costat del conservatori, a més a més en el any 2023 l'artista faller els va deixar tirats i la falla era molt menuda. La Falla l'Estació que està on abans estava l'estació de tren, per això rep eixe nom i la falla La Mar on hi ha molt poca gent per això quasi sempre queden últims o a vegades penúltims.

ESDEVENIMENTS DE LES FALLES A OLIVA

A Oliva han passat esdeveniments inesperats, com per exemple, una vegada un gos va trencar una falla.

Falla Sant Francesc
Falla Conservatori
Falla l'Estació
Falla Pensat i Fet
Falla Institut
Falla Casa Alonso
Falla de la Mar

FESTA DE SANT ANTONI

Lino Martínez Martínez (6é primària)

En Oliva es viu una tradició molt gran amb aquesta festa. On hi han porrats, jocs infantils, benedicció d'animals, entre altres activitats.

PERÒ QUÈ ÉS UN PORRAT?

Un porrat és una fira tradicional valenciana, celebrada generalment a l'aire lliure amb motiu de la celebració de la festivitat d'un sant, que té com a element central un mercat amb paradetes de productes típics.

El Porrat de Sant Antoni d'Oliva, celebrat habitualment al gener, és la primera i una de les més tradicionals festes de la Ruta dels Porrats de la Safor, amb orígens al segle XVII.

PERÒ... QUANT ES CELEBRA?

Es celebra normalment, el primer cap de setmana, després de la festivitat dels Reis Mags d'Orient.

QUINA ES LA VESTIMENTA?

La vestimenta tradicional per a Sant Antoni a Oliva i altres punts de València se centra en roba d'abric d'època o rústica. Inclou vestits tradicionals valencians, robes de pagès per a la benedicció dels animals, i sovint, els cuiners de les calderes porten roba de treball tradicional per elaborar l'arròs.

LA BENEDICCIÓ DELS ANIMALS.

La tradicional benedicció dels animals de Sant Antoni a Oliva se celebra habitualment el diumenge més proper al 17 de gener, dins del Porrat de Sant Antoni.

ELS JOCS INFANTILS.

L'acte central per als més menuts és la jornada de jocs tradicionals que s'instal·la al cor del Barri del Raval.

- **Ubicació:** L'activitat té lloc al Carrer de Sant Vicent i voltants, dins del recinte del porrat.
- **Cost:** Són activitats gratuïtes, organitzades per la regidoria de Joventut de l'Ajuntament d'Oliva.

FOC I FOGUERES.

Les Fogueres de Sant Antoni (també dites Festes de Sant Antoni Abat) són una celebració popular tradicional valenciana que combina elements religiosos, pagans i festius.

DOTZENA I MITJA DE LLEGENDES DEL PINET

Maria Martínez Martínez (6é primària)

Dotzena i mitja de llegendes del Pinet ens mostra llegendes plenes de misteri i fantasia, que han passat de generació en generació.

Les llegendes del Pinet expliquen històries plenes de magia que passen al bosc i els pobles dels seus voltants. S'hi troben personages com joves curiosos, éssers fantàstics i guardians del bosc que viuen aventures i superen proves. Moltes històries mostren la relació de les persones amb la natura i com el respecte pels arbres, els animals i les tradicions del poble que és important.

Aquest llibre recopila les històries orals de gent d'Oliva per a evitar que el pas del temps les esborre. Ja que aquest llibre es va crear al 2016 com un projecte del C.E.I.P. Verge dels Desemparats. L'objectiu era recopilar i preservar les llegendes del Pinet, i es va fer en col·laboració amb il·lustradors locals.

Les persones de la zona van tindre un paper molt important en este llibre. Com que es tractava de llegendes que abans s'explicaven a casa i entre la gent, moltes persones van ajudar a recordar-les, escriure-les i passar-les a net. També van col·laborar per aportar històries noves i per revisar que el que es contava era correcte. Per això, aquest llibre no és només d'una persona, és el resultat del treball i de la unió del poble. Ja saps que aquesta lectura és un viatge màgic per la nostra terra.

És fascinant veure com les històries que els nostres avis contaven vora el foc ara estan escrites per a que mai s'obliden. Personalment, crec que és un tresor que tots els xiquets i xiquetes d'Oliva haurien de tindre a la seua tauleta de nit.

Em pareix un projecte meravellós, perquè no sols conserva les tradicions i la cultura de la zona, sino que a més fa que tots ens sentim orgullosos de la nostra història. És una forma fantàstica d'aprendre sobre el passat i mantindre vives les arrels del Pinet.

AUTOR: DOMÈNEC MORELL

IL·LUSTRADORS: MARROIAK, CARMEN TORRES, JOSE MARIA SEGUÍ, LUIS GALBIS, DIEGO MESTRE, JAUME MORERA, HELENA MAÑÓ, NATALIA PÉREZ, ANA ESTEVE, TIBET PEIRÓ, PACO LLORCA, LINA SEMPÈRE, ÀLEX SALORT, GLORIA CELMA, FRANCESC SALORT, ELENA LIGAYA, ALEJANDRO FUSTER, ANNA ROIG, JOAN BAPTISTE.

EDITAT: AMPA CEIP VERGE DELS DESEMPARATS OLIVA

CEIP Verge dels Desemparats. Oliva.

ENTRE VIDA I FICCIÓ

Marc Palmer Mestre (6é primària)

Una mirada íntima a la trajectòria i l'univers creatiu d'una escriptora del nostre poble.

Eva Vida és una escriptora valenciana, molt lligada a la ciutat d'Oliva. Destaca principalment en la novel·la negra, el thriller de suspens i la ciència-ficció. La seua narrativa es caracteritza per crear trames intrigants amb personatges de gran profunditat psicològica, barrejant sovint el misteri amb elements fantàstics o futuristes.

Bona vesprada, estic ací amb Eva Vida, i vaig a fer-li una entrevista per a la Revista "Què passa" de l'escola Verge dels Desemparats d'Oliva.

Hola Marc, moltes gràcies.

Comencem, pregunta 1, quan vas descobrir que volies ser escriptora?

A veure, a mi sempre m'ha agradat escriure. Quan jo era més jove la meua afició era escriure diaris. Després, més major, utilitzava aquests diaris per anotar idees que se m'ocorrien, i avui en dia tire mà de moltes coses que jo escrivia fa molts anys, quan encara no sabia que volia se escriptora. Però un dia, fa tres o quatre anys, em vaig dir, i perquè no faig de la meua afició una professió?, i en eixe moment és quan vaig decidir ser escriptora. No és que ho haguera volgut ser tota la vida, però sí que era algo que m'agradava.

Pregunta 2, què o qui et va inspirar per escriure el teu primer llibre?

A mi em va inspirar per a escriure el meu primer llibre tots els llibres que jo havia llegit de jove. Però, sobretot de la temàtica que a mi m'agrada, que són les distopies, com per exemple "1984", "Un mundo feliz", "Dune". Totes aquestes històries que plantegen un futur diferent al nostre i que pots imaginar-te com sobreviuríem nosaltres si ve algun problema o passa qualsevol cosa. Eixos llibres són els que em van inspirar.

Pregunta 3, quin llibre va despertar la teva vocació d'escriure?

Si parlem de llibres, jo diria que de George Orwell, el que més em va cridar l'atenció i a més, em sembla que me'l vaig llegir a la teua edat, i que avui en dia encara és actual, és Rebelion en la Granja. Encara que sembla que siga un conte que està parlant sobre els animals i com ells porten endavant una granja sense els humans, realment quan eres major te n'adones que està parlant de la nostra societat i jo crec que això és el que més m'ha inspirat.

Però si vols que siga sincera, a mi m'inspira més els personatges que veig a la televisió que els llibres, és a dir, a mi el que més m'agrada són els villans, els dolents. Per què aquesta persona es tan roïn i com ha arribat a ser-ho, conèixer la seua història. Això és el que a mi m'inspira, més que realment la literatura.

Pregunta 4, t'has plantejat escriure en valencià?

A mi m'agradaria que els meus llibres es traduïren al valencià, això sí que és veritat, però jo no sóc capaç d'escriure en valencià perquè jo no llig en valencià i jo crec que una persona té la soltura d'escriure, de parlar, d'interpretar en l'idioma que realment es nodreix i jo em nodrisc del castellà. Però que m'agradaria veure els meus llibres escrits en valencià o traduïts al valencià, per suposat, ojalà.

Pregunta 5, quin racó de la nostra terra et serveix com a refugi per a escriure?

El Mediterrani, el mar per a mi sempre és inspirador i és cert que quan tinc un bloqueig, que no sé per on continuar, nosaltres prop de casa tenim un raconet amb unes pedres front al mar, i me'n vaig allí en el meu ordinador i sempre he aconseguit desbloquejar-me.

Pregunta 6, com ha canviat la teua manera d'entendre la literatura des del teu primer llibre escrit?

Fixa't que jo crec que totes les professions, quan més temps hi dediques, més les perfecciones. Perquè jo del meu primer llibre estic molt contenta perquè m'agrada molt la història, però l'estil d'escriure, ara que estic amb el tercer, m'agrada més perquè jo he après molt més. Però sobretot, el que et fa evolucionar són les històries que vas coneixent, tant les que lliges com les que veus a la televisió, com el que et conta la gent, perquè al final jo trobe que els artistes, tant escriptors com músics, com persones que pinten, es nodreixen molt del que els demès ens conten o del que veuen en el món. I jo trobe que la meua evolució respon a totes les vivències que he tingut.

Pregunta 7, quin tipus de lector tens al cap quan crees els teus personatges?

Els meus personatges solc crear-los pensant en qui va a llegir el llibre, perquè jo crec que a tots els lectors ens agrada llegir sobre personatges que més o menys tinguen la nostra edat o que tinguen la nostra personalitat. Aleshores, el primer llibre, que era un llibre més juvenil, jo em fixava molt en la gent, per exemple, de la teua edat o un poquet més. Avui en dia que estic escrivint un llibre de més adults em fixe en la gent del meu voltant. Però al final és això, tu com a lectora t'agrada que els personatges més o menys siguen com tu.

Pregunta 8, quina és la part que més et costa de tot el procés de creació?

Del procés de creació, el que més em costa és la planificació. Puc dedicar-li, tal vegada, la meitat del temps de tot el treball que estic fent, pensant en els personatges, la seva personalitat. Al final acabe coneixent-los com si foren amics meus.

Pense en el món que estic creant. Abans de posar-me a escriure, jo ja sé la última pàgina, que és el que va a ocórrer, i m'ho planifiqui tot, capítol a capítol. Així evites la pàgina en blanc. La pàgina en blanc és un problema que solen tindre els escriptors, quan arriba un moment de la història que ja no saps com continuar. Però si fas eixe treball previ de planificació, tot això no va passar-te mai perquè saps en tot moment el que està passant i com acabarà.

Última pregunta, pregunta 9, quin tema encara no has tocat i t'agradaria explorar pròximament?

He tocat el juvenil distopia i la novel·la negra. La romàntica que sí que és un tema que a mi m'agrada llegir, però com no l'he escrit mai, no sé si seria capaç. I no dic que igual no ho faça, però amb un altre pseudònim, perquè els escriptors tenim una marca d'escriptor, i si la gent m'associa amb la distopia i la novel·la negra. Si jo de sobte faig una novel·la romàntica, diran a esta xica no li pega i si ixquera mal no vull tampoc que això em perjudique. Aleshores si ho faig en un futur, ho faria amb un altre pseudònim.

Gràcies per tot Eva.

Gràcies a tu Marc.

LLOCS D'OLIVA ON HAS D'ANAR PER PROVAR MENJAR ESPECIAL.

Rúben Gómez Vives (6é primària)

Dos llocs especials a Oliva: El Oasis i el Merendero de Quimera

Oliva, és un poble coster molt bonic de la província de València, concretament a La Safor, on hi ha dos llocs gastronòmics ideals per passar el temps amb la família i els amics.

El Oasis i El Merendero de Quimera. Cadascun té alguna cosa especial que el fa diferent.

El Merendero de Quimera, és un lloc perfecte a pocs metres del mar, on podràs gaudir d'una meravellosa platja. Després d'un matí banyant-te o jugant a l'arena, no hi ha res millor que anar a dinar allí, on podràs degustar tant uns bons arrossos, com peix o carn, i descansar una estona mentre converses prenent alguna beguda típica amb els teus. L'ambient és molt tranquil i agradable, amb una brisa suau que fa que estigues molt a gust. Què es pot menjar i beure:

- Paelles i arrossos molt típics de la zona, peix fresc i marisc, amanides fresquetes i tapes variades.
- Begudes: Refrescs i cervesa, bona varietat de vins i caves, aigua de València fresca, Còctels d'estiu com mojitos o granissats.

A mi m'agrada perquè pots menjar molt bé i alhora pots sentir-te com a casa o bé que estàs de vacances gaudint d'una bona experiència, encara que hi visques prop.

El Oasis és diversió en plena natura, és diferent, però també molt divertit, ja que hi pots gaudir d'una gran piscina per poder refrescar-te. Està envoltat de natura i horts típics amb tarongers, és perfecte per passar tot el dia. Què es pot menjar:

- Carn a la brasa, entrepans grans i sabrosos, tapes casolanes i molt elaborades, paelles i fideuà, i tot allò que pugues imaginar.
- Begudes: Refrescs, cerveses artesanals, amplia vinoteca i postres típics amb el seu toc elaborat.

És ideal per a celebrar aniversaris o reunions familiars, d'amics i de feina. Els xiquets poden jugar, córrer i prendre el bany mentre els majors conversen tranquil·lament. El que més m'agrada és que és un espai on pots riure, compartir i desconnectar del dia a dia.

Quin triar? Els dos llocs són restaurants de 10, així que:

- El Oasis, si vols natura, piscina i diversió
- El Merendero de Quimera si vols gaudir de platja, arena i solet

Quin t'agrada més?

ANNA GISBERT (IL·LUSTRADORA INFANTIL I JUVENIL)

Minerva Gilabert Roig (6é primària)

Anna Gisbert Cardona, va nèixer i residix a Oliva. Va realitzar els seus estudis artístics la EASD d'Alcoi, mentrestant ja realitzava projectes mentre explorava i anava donant forma al seu estil propi.

Actualment es llibrera e il·lustradora. Dos treballs que es complementen a la perfecció i la inspiren. Realitza encàrrecs de premsa, cartells, tallers,... Però del que més gaudix és de crear il·lustracions per a contes infantils i juvenils.

Fa estil de personatges i paisatges esponjosos, escenes amb molt de detall i alguna cosa de màgia. Ha treballat amb diferents editorials com Bromera, Sar Alejandria o Edicions 96.

ENTREVISTA A ANNA GISBERT CARDONA

1. Per què vares decidir ser il·lustradora i com vares començar?

A mi m'agradava ser dibuixant i vaig descobrir que hi havia una professió que era la de ser il·lustradora quan anava a l'institut, vaig buscar que estudiar i vaig començar a estudiar. Mentre estava estudiant il·lustració feia algun encàrrec o algun retrat. Vaig anar fent experiència i trobant els meus clients i el meu sector.

2. Com és un dia normal de treball per a tu?

M'alce pel matí, si tinc encàrrecs que fer els esbosse, presente pressupostos i quan em donen el vist i plau de tot, ja faig el final i l'entregue.

3. Quin és el teu estil de dibuix?

Ha anat variant al llarg dels anys. A l'inici era un poquet més realista o de retrat i poquet a poquet he anat especialitzant-me en la il·lustració infantil i juvenil. En un estil més cartoon, més dolcet i menys realista.

4. Quin es el teu estil preferit d'un altre artista que conegues?

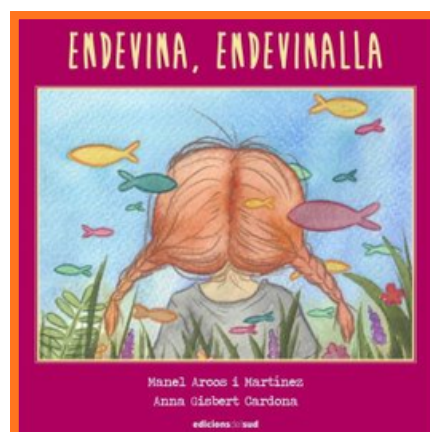
El meu estil favorit podria dir-se que és el de còmic europeu. És molt paregut a l'estil que tinc jo i és així com molt dinàmic, molt colorit,...

5. Has fet moltes il·lustracions en dies especials? Pots nombrar alguns?

Si. He fet per al 8 de març, per al 25 de novembre, per al dia de la LGTBIfòbia,...

6. Com abordes el bloqueig creatiu o la falta d'inspiració?

L'arregle seguint treballant. Si dius que tens un bloqueig creatiu i pares, doncs estàs perduda. Has de seguir treballant, esbossant encara que siga equivocant-te. Has de confiar en el procés de que en algun moment mentre estàs dibuixant i practicant, t'eixirà una bona idea.

7. Quina és la il·lustració de la qual et sent més orgullosa?

Podria dir-se que la primera campanya que vaig fer per al 8M on ix una xica en una jaqueta de Adidas en el puny en alt i hi ha flames morades i rosa, podria dir-se que és el principi del meu estil actual i del que estic molt orgullosa.

8. Què opines del impacte de la intel·ligència artificial en les il·lustracions?

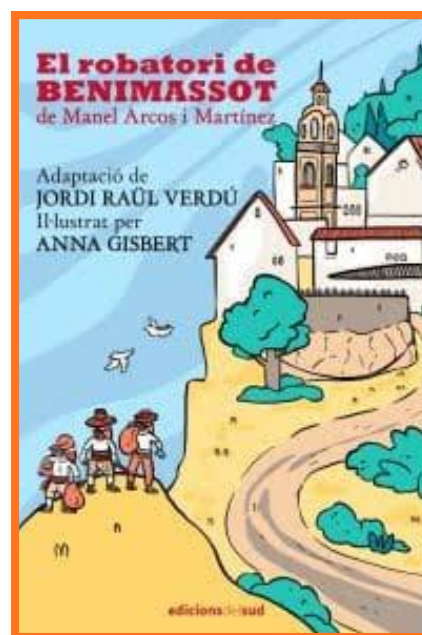
L'impacte que està tenint la IA sobre la meua professió, la il·lustració i tot el creatiu podria dir que prou roïn. La gent que no sap la qualitat i la feina que hi ha darrere es pensa que demanant a la IA que et cree alguna cosa pues ja tens una il·lustració, però la il·lustració és molt més que això. Estàs posant tots els teus anys d'aprenentatge, part de la teua ànima en cada projecte i la IA no pot aconseguir tot això.

9. Què consell li donaries a algú que està començant en aquest sector?

Que molta paciència. Que al principi els projectes són xicotets, mal pagats i molt de tant en tant. Però que poc a poc vas aconseguint millor clients, la gent va agafant confiança amb tu, cada vegada vas tenint més nivell, professionalitat i economia.

10. Com et veus en un futur a tu mateixa? Tens projectes?

A 5 anys vista em veig vivint de la il·lustració, compaginant amb la feina de la llibreria, però molt més assentada econòmicament i professionalment. Acceptant projectes que solament vull i m'agraden, ja que de vegades acceptes coses per la economia i no tant per que t'agraden tant. Ara mateixa tinc projectes i espere tindre'n sempre. Cal tindre fe i esperança.

LES ESGLÉSIES I ERMITES D'OLIVA

Noa Morell Moya (6é primària)

Oliva (La Safor) compta amb un ric patrimoni religiós que inclou esglésies parroquials i ermites històriques.

Què són les esglésies?

Les esglésies són llocs de culte cristià on la gent va a resar, celebrar la missa i altres cerimònies religioses.

Com són?

Normalment són edificis amb: un altar, bancs per seure, imatges o estàtues religioses, una campana o campanar. Són espais de pregària i reunió per als fidels del cristianisme.

Coses que destaquen

El que més destaquen de les esglésies i ermites són la seua arquitectura imponent, els vidres de colors, el retaule i les escultures religioses. Són espais de bellesa i espiritualitat.

Dades de les esglésies i ermites

Moltes estan construïdes sobre antigues mesquites (com l'església de Sant Roc), algunes tenen restes amagades de temples més antics (com l'església de Santa Maria la Major). Per fora son senzilles, però per dins molt decorades. Algunes van partir derrocaments o reformes durant la construcció. Les campanes servien per comunicar notícies al poble. També eren centres socials i de festes (com l'ermita de Sant Pere).

Principals esglésies i parròquies:

- Parròquia de Santa Maria la Major: El temple més important de la població i el més antic d'Oliva.
- Parròquia de Sant Roc: Església destacada situada a la zona del barri de Sant Roc.

LA GASTRONOMIA D'OLIVA

Paula Sànchez Esteve (6é primària)

Oliva és una ciutat de costums mediterrànies; costums que estimem i cuidem amb molta cura. Entre elles comptem amb festes com les falles, les calderes de sant Antoni... i tradicions com el sereno, la mona de pasqua...

Però sabeu què és el que més destaca? Exacte, la gastronomia! Sabíeu que la nostra gastronomia és de les millors del món? Doncs sí!

La gastronomia d'Oliva és boníssima , tradicional i saludable, basada en productes de l'horta i el mar. L'arròs és un dels ingredients més importants. Penseu-ho bé! Hi ha un muntó de plats tradicionals que tenen l'arròs com a ingredient principal! La paella, l'arròs amb fesols i nap, el putxero, les pebreres farcides...

Ei! Parlant de **les pebreres farcides**, sabíeu que hi ha un concurs de pebreres farcides a Oliva? Vos vaig a parlar una miqueta d'aquest concurs.

- El concurs es celebra el dia 13 de setembre i sabíeu que aquest any es el XVIII aniversari?
- El concurs es realitza en uns dels llocs més coneguts d'Oliva: el Mercat Municipal!
- Un lloc ple de parades de menjar.

Aquí van algunes fotos de les pebreres farcides.

Però deixem de parlar de pebreres que ara m'han entrat ganes de menjar-ne. N'estic segura que moltes de les persones que lligen açò sabran del menjar de que vaig a parlar ara.

Exacte, **el putxero!** El putxero també és un dels menjars típics d'Oliva. Mmmmmmm!, sols penseu-ho bé, el putxeret dels diumenges amb l' arrosset, els cigronets, la pilota, les penques. De veres, és que me se'n fa la boca aigua. També estic prou segura de que penseu que el millor putxero el fa la vostra mare o iaia, tranquils jo també ho pense.

Ara anem a parlar com no dels **figatells**, els figatells són un dels menjars més típics d'Oliva. Ei, voleu saber una dada curiosa? Hi ha molta gent que diu que el figatell és la hamburguesa valenciana. Els figatells són un embotit típic en algunes comarques de la comunitat valenciana com la Safor, La Marina Alta i moltes més. Està elaborat principalment amb fetge, magre i papada de porc, tot embotit en mantellina.

A Oliva hi ha un carnisser molt conegut anomenat Joan Costa, **Joan Costa** era tan conegut ja que feia embotits casolans. Bé, abans del dolcet, no podem oblidar nomenar les coques de dacsa. Hi ha de molts tipus: de gamba amb bleda, de tonyina i ou dur, amb pebrera, cadascú al seu gust.

Per acabar vaig a parlar de la **tortà**, un pastis molt típic d'Oliva, a mi la meua iaia em fa aquest pastis per al meu aniversari, està per a llepar-se els dits. Aquest pastis està fet d'ametla, ou i sucre i amb aquests ingredients que no semblen gran cosa fas uns dels millors pastissos de tota la Comunitat Valenciana.

IRENE GARÍ, CONSTÀNCIA, TALENT I PROJECCIÓ

Lucía Llopis Payá (6é primària)

Irene Garí és una jugadora de bàsquet nascuda a Oliva a l'any 1994. Es va formar a l'equip club Bàsquet Oliva i al llarg de la seua carrera va arribar fins a la NCAA. La seua trajectòria:

- 2010/2012 va estar en un equip anomenat SEGLE XXI (Barcelona).
- 2012/2015 va jugar a l'equip UTEP MINERS (Texas).
- 2015/2016 se'n va anar a un equip de la UNIVERSITAT DE GEORGIA.
- 2016/2017 va tornar a Espanya per a jugar en l'equip C.D.CREF MADRID (Madrid).
- 2017/2020 va jugar al VALÈNCIA BASKET (València).
- 2020/2023 va acabar la seua carrera com a jugadora de bàsquet en el BAXI FERROL (Galícia).

Apart d'estar en tots aquests equips la varen convocar amb la Selecció Espanyola de Bàsquet on va guanyar dos medalles, una d'or i una de plata. Una cosa que destaca d'ella és que té un record, per agafar huit rebots en un partit, el 7 d'abril de 2019. Un altre detall sobre ella és que en el València Bàsquet, en total va fer 266 punts anotats durant la seua etapa.

PREGUNTES

A quina edat et vas apuntar a bàsquet?

Als 10 anys, al C. B. Oliva. Sempre m'havia agradat fer esport, no podia estar-me queta i havia provat moltes coses. Cap m'acabava de convèncer fins que el meu germà es va apuntar al bàsquet. Li anava bé i vaig decidir provar-ho jo també. A partir d'ací ja no ho vaig deixar.

Et vas sentir més còmoda en algun equip en concret?

A cada equip t'hi sents diferent, i en tots he après coses. Però si he de ser sincera, el que més m'ha marcat no és el nivell esportiu sinó la qualitat humana de la gent amb qui he compartit vestuari. Hi ha equips on connectes d'una manera especial i aquelles relacions no desapareixen quan s'acaba la temporada. A dia de hui seguisc tenint amigues de l'etapa al Segle XXI, al València Bàsquet i al Baxi Ferrol. Això és el que realment et queda del bàsquet.

Què et va inspirar a jugar a bàsquet?

El meu germà, sense dubte. Ell va ser qui em va portar al bàsquet. Després, cada entrenador m'ha anat aportant coses i m'ha fet madurar poc a poc. Com a referent, sempre m'ha agradat molt Diana Taurasi, el seu caràcter i la seua manera de jugar m'han marcat prou.

Encara tens alguna relació en el bàsquet? A què et dediques ara?

Sí, totalment. Ara treballo a NBN23, una empresa tecnològica especialitzada en la digitalització del bàsquet. És una manera molt diferent d'estar dins del món, però el bàsquet segueix present cada dia. A més, sempre que puc o estic a Ferrol, intente anar a veure el Baxi, baixar a la pista i saber com es troben les jugadores.

Ha sigut dur haver jugat com a professional de bàsquet?

El més dur no és l'exigència física ni els viatges ni els sacrificis. El més dur és quan no jugues i no entens per què. Quan et trobes a la banqueta sense una explicació clara i has de seguir treballant igualment sense saber si arribarà l'oportunitat. Eixos moments costen molt més que qualsevol entrenament dur.

Dit això, l'etapa que més em va exigir va ser els quatre anys als Estats Units. Compaginar la carrera universitària amb el nivell d'entrenaments de la NCAA era un ritme molt alt. No era només bàsquet, eren hores d'estudi, exàmens, viatges, partits...tot a la vegada i sense parar. Va ser esgotador, però també on més vaig créixer com a persona i com a jugadora.

De menuda t'imaginaves que anaves a jugar com a professional?

Quan eres xicoteta no hi penses, jugaves perquè t'agradava i punt. El primer gran record que tinc és del C. B. Oliva, quan vam jugar un partit contra Pamesa amb l'equip mixt i el vam guanyar. En aquell moment no pensaves en ser professional, simplement gaudeixes del moment.

Alguna vegada havies pensat en deixar-te el bàsquet?

Sí, hi ha moments difícils en qualsevol carrera llarga. Mai he acabat un partit del tot contenta, sempre trobes coses que has fet malament. Però deixar-ho del tot... no. El bàsquet m'ha donat massa coses i sempre he trobat la manera de reinventar-me, ja siga canviant d'equip, de rol fins i tot de categoria quan calia.

JAVIER LLOPIS PAYÁ, EIXEMPLE DE SUPERACIÓ

Lucía Llopis Payá (6é primària)

Javier Llopis Payá és un xiquet nascut a Oliva a l'any 2011 . Des de molt menut ha viscut la passió pel bàsquet, en el club Bàsquet Oliva va desenvolupar els seus inicis com a jugador quan tenia quatre anys, fins als huit, que va ser el moment en el qual li van detectar una greu malaltia que li canviaria la vida. Als tretze anys va tornar a jugar a bàsquet després d'una llarga i dura malaltia. A l'any 2024 va ser guardonat amb el premi d'esportista de l'any per la seua constància i superació.

Actualment forma part del planter de l'equip AGC-ADIV VALÈNCIA, de primera divisió nacional de bàsquet amb cadira de rodes i amb només 14 anys va aconseguir un somni, debutar en primera divisió. També va ser un somni que el convocaren amb la Federació Valenciana d'Esport Adaptat, per a jugar un Campionat d'Espanya de BSR a Molina de Segura el 21 i 22 de març d'aquest any, on va aconseguir un quart lloc.

Per a Javier és una oportunitat per aprendre i créixer amb il·lusió, la seua història demostra que els somnis es poden aconseguir.

PREGUNTES

D'on ve la teua passió pel bàsquet?

La meua passió pel bàsquet la vaig heretar de la meua tia, ja que ella va ser jugadora i des de ben menut anava a veure-la als seus entrenaments .

Quants dies entrenes a bàsquet en cadira de rodes? I a peu?

En cadira de rodes dos dies (dimecres i dissabte) i a peu tres (dimarts, dijous i divendres), tot això cal sumar els partits corresponents de cada competició els caps de setmana.

Estàs orgullós de tu mateix?

Més que orgullós de mi mateix, podria dir que estic content de practicar l'esport que més m'agrada, intentar superar-me cada dia i gaudir del bàsquet tant a peu com en cadira de rodes.

Què esperes del teu futur?

Del meu futur relacionat amb l'esport, desitge seguir gaudir d'ell, aprenent i compartint amb els companys experiències i reptes i el més important de tot, ser feliç fent allò que més m'agrada que és jugar al bàsquet com a complement de la vida.

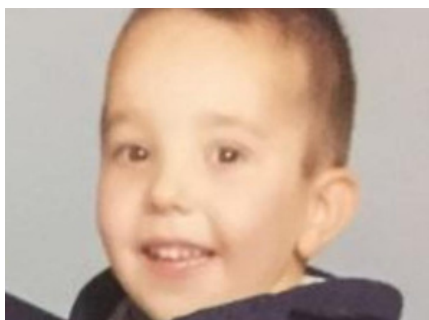

Alumnat de 6é de Primària (autors revista)

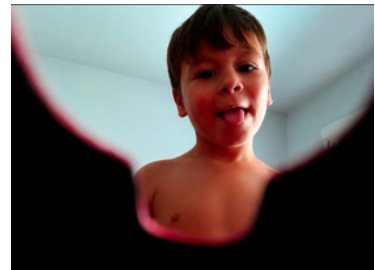
Equip docent del CEIP Verge dels Desemparats - Oliva

RECORDS ALUMNAT DE 6É

"QUI ENS HO HAURIA DIT, QUAN COMENÇÀVEM A LLETREJAR, QUE ARRIBARIA EL DIA EN QUÈ ENS TOCARIA DIR ADÉU A LA NOSTRA SEGONA CASA."

PROMOCIÓ 2017-2026

*Temps per conviure
Temps per aprendre*

